

یک مدل کمی برونو سپاری با در نظر گرفتن هزینه پنهان وابستگی بین قطعات

علی احمدی دستجردی^۱ و علی شاهنده^۲

^۱ کارشناس ارشد- دانشکده مهندسی صنایع- دانشگاه صنعتی اصفهان

^۲ دانشیار دانشکده مهندسی صنایع- دانشگاه صنعتی اصفهان

(تاریخ دریافت 18/7/90، تاریخ دریافت روایت اصلاح شده 11/8/90، تاریخ تصویب 19/1/91)

چکیده

امروزه تغییرات در محیط رقابتی سبب شده است سازمان‌ها کسب و کار خود را حول فعالیت‌هایی که در انجام آنها توانایی داشته و به عنوان فعالیت اصلی و عامل ایجاد مزیت رقابتی آنها محسوب می‌شوند، متمرکز کرده و سایر فعالیت‌ها را برونو سپاری کنند. در این راستا چگونگی تصمیم‌گیری سازمان در این پاره که چه فعالیت‌هایی در داخل شرکت لازم است انجام شود و چه فعالیت‌هایی باید برونو سپاری شود و همچنین انتخاب تأمین‌کننده مناسب، بسیار پراهمیت است. در این مقاله با ارائه یک مدل ترکیبی از فرآیند تحلیل سلسله مرائبی و برنامه‌ریزی خطی صفر- یک به این سؤال پاسخ داده شده است. در مدل پیشنهادی هزینه پنهان وابستگی بین قطعات با استفاده از مفهوم تابع زیان در نظر گرفته شده است. برای ارزیابی تأمین‌کنندگان از روش تابع زیان تاگوچی استفاده شد که نتایج ارزیابی در هر معیار به صورت زیان در نظر گرفته شده است. در پایان، مدل پیشنهادی در یک مطالعه موردنی اجرا و نتایج آن بررسی و تحلیل شد.

واژه‌های کلیدی: برونو سپاری، فرآیند تحلیل سلسله مرائبی، تابع زیان تاگوچی، هزینه پنهان وابستگی بین قطعات،

برنامه‌ریزی صفر- یک

مقدمه

عقب‌مانده و شکست خورده بودند. امروزه سازمان‌هایی که کاملاً موفق هستند نیز از این ابزار استفاده می‌کنند و مدیران این سازمان‌ها به عنوان یک موضوع حیاتی درک کرده‌اند که ایجاد قابلیت‌های کلیدی برای برآورده کردن نیازهای مشتری ضروری است و باید در این راه تلاش کنند. بر اساس برآورد گروه بین‌المللی جمع‌آوری داده آمریکا^۱ در سال 2001 در مجموع بخش‌های مختلف کسب و کار شرکت‌های صنعتی 712145 میلیون دلار و در سال 2006 برابر ۱۰۸,۹۰۸ میلیون دلار در زمینه برونو سپاری هزینه شده است^[۱]. برونو سپاری فرآیندهای تجاری^۲ بر اساس یک برآورد در سال 2004 برابر 112 میلیارد دلار بوده است و پیش‌بینی می‌شود متوسط رشدی حدود ۹/۶٪ داشته باشد، در حالی که میانگین رشد اقتصادی دنیا حدود ۷/۶٪ است^[۲].

امروزه برونو سپاری یک رویکردی استراتژیک تلقی می‌شود. سازمان‌های صنعتی در ابتدا با نگرش صرفه‌جویی مالی، فعالیت‌های خود را برونو سپاری می‌کردند و به دنبال این موضوع بودند که با کاهش بهای تمام‌شده تولیدات و

ایجاد آمادگی برای ارائه واکنش سریع‌تر برای بهره‌گیری از فرصت‌های زودگذر و کمثبات، یکی از چالش‌های اساسی سازمان‌ها و بنگاه‌ها در عصر حاضر است. حرکت از جامعه صنعتی به سوی جامعه اطلاعاتی، از اقتصاد ملی به سمت اقتصاد جهانی، از تمرکزگرایی به تمرکزدایی و بالاخره از ساختار سلسله مراتبی به سوی نظام شبکه‌ای از نشانه‌های آشکار روند تحولات اساسی در بازار امروز است و بی‌شك پاسخگویی به آنها نیازمند رویکردهای مناسب است. در واقع سازمان‌های امروزی برای استفاده فرصت‌ها ناگزیر به ایجاد ساختاری منعطف و نیز بهره‌مندی بیشتر از امکانات گستره‌ده بیرون از سازمان و به عبارتی برونو سپاری هستند. برونو سپاری مفهوم جدیدی در دنیای صنعت و خدمات نیست، بلکه آنچه جدید است بیشتر شدن اهمیت و سودمندی آن در محیط امروز کسب و کار است. در گذشته، برونو سپاری زمانی مورد استفاده قرار می‌گرفت که سازمان‌ها نمی‌توانستند خوب عمل کنند، در رقابت ضعیف بودند، کاهش ظرفیت داشتند، با مشکل مالی روبه رو بودند و یا از نظر فن‌آوری

که چگونه یک شرکت تصمیم بگیرد چه فعالیتهایی را و به چه کسانی برونو سپاری کند.

برونو سپاری

واژه برونو سپاری در بسیاری از موارد، متراffد با تصمیم‌گیری برای ارجاع به خارج³ به کار رفته است. اصطلاحاتی چون «ساخت یا خرید»⁴، «ادغام یا تجزیه فعالیتهای»⁵ اشاره به برونو سپاری دارند^[5]. برخی از نویسندها⁶ از برونو سپاری در اشاره به تصمیمات مربوط به یکپارچه‌سازی عمودی استفاده کرده‌اند. امروزه واژه برونو سپاری جایگزین مفهوم سنتی پیمانکاری فرعی⁶ شده است. با این وجود، برخی از نویسندها بین این دو اصطلاح تفاوت قایلند. ون میگم⁷ پیمانکاری فرعی را، به دست آوردن اقلامی (اعم از محصول، قطعه یا خدمت) می‌داند که خود شرکت نیز می‌تواند آن را تولید کند و برونو سپاری را به دست آوردن اقلامی می‌داند که شرکت نمی‌تواند نسبت به تولید آن اقدام کند^[6]. اما افرادی مثل شاو و فیر⁸، برونو سپاری را شکلی از فعالیت پیمانکاری می‌دانند که قبلاً در شرکت انجام می‌شده و اکنون انجام آن‌ها به دیگران واگذار شده است. به عبارت دیگر، برونو سپاری جایگزین خدماتی شده است که قبلاً توسط شرکت انجام می‌شد^[7]. از نظر گیلی و رشید⁹ برونو سپاری عبارت است از عقد قرارداد با عرضه‌کننده بیرونی برای انجام فعالیتهایی که قبلاً در شرکت انجام می‌شد، یا انجام فعالیتهایی که کاملاً جدید هستند^[8]. اکثر مطالعات انجام‌شده در زمینه برونو سپاری به بیان مزايا و معایب آن پرداخته و به صورت مفهومی، مدلی برای تصمیم‌گیری ارائه داده‌اند. این رویکردها برونو سپاری را به صورت عام مورد توجه قرار داده‌اند. در مطالعات مختلف، موضوع برونو سپاری از جنبه‌های متعددی بررسی شده است. هارکینز¹⁰ [9] و لوری¹¹ [10] به بررسی دلایل برونو سپاری از منظر نیروی انسانی و میزان فعالیتهای واگذارشده به بیرون پرداخته‌اند و فرآیند تصمیم‌گیری در این زمینه را بررسی کرده‌اند.

میرکویسترا و اسلمن¹² [11] موضوع برونو سپاری را نوعی مسئله گسترده تصمیم برای ساخت یا خرید دانسته و به آن از زاویه ساختارهای کنترلی در درون سازمان پرداخته است. ایشان بخش‌های عمدۀ این ساختار را عوامل سازمانی، استراتژیک، فرهنگی و تاریخی دانسته و فعالیتهای مورد نیاز برای حصول اطمینان و اعتماد از

خدمات، بتوانند سود بیشتری برای سازمان خود به دست بیاورند. شرکت‌های تولیدی می‌کوشند با برونو سپاری صحیح، فعالیتهای تولیدی که در زمرة شایستگی‌های اصلی سازمان نیستند، با بهره‌گیری از ظرفیت‌های بیرونی علاوه بر کاهش هزینه و افزایش کارآیی در بازار رقابت عقب نمانده و با تمرکز بیشتر بر فعالیتهایی که در مقایسه با رقبا به عنوان یک مزیت به شمار می‌آید، موقعیت خود را ثبت و بهبود بخشدند. شرکت‌ها سعی می‌کنند از بین تأمین‌کنندگان، گزینه‌ای را انتخاب کنند که بتواند نیازهای برونو سپاری را به نحو مطلوب تأمین کند^[3].

با وجود اینکه برونو سپاری فعالیتهای، امکان ایجاد فرصت‌های بزرگی را برای سازمان فراهم می‌آورد، در عین حال سازمان را با مخاطراتی نیز مواجه می‌کند. اگر سازمان‌ها در برونو سپاری فعالیتها به اشتباہ عمل کنند، شکاف عمیقی در آموزش و پایگاه دانش آن‌ها ایجاد می‌شود که فرصت‌های بعدی را از آنها می‌گیرد. تحقیقات نشان می‌دهد که در صنایع مختلف، زمانی که برخی از کارها برونو سپاری می‌شود، همکاری‌ها و هماهنگی‌های داخلی از بین رفته و در نتیجه بهره‌وری و کارآیی در کارهای باقیمانده کاهش می‌یابد^[4]. بنابراین برونو سپاری فعالیتهایی که ارتباط مستقیمی با حیات یک سازمان دارند، کار ساده‌ای نیست و با توجه به پیامدهایی که در پی خواهد داشت، به یک روش قوی و کارآ نیاز دارد. این روش باید بتواند با توجه به مزايا و ریسک‌های متعددی که در برونو سپاری وجود دارد، ابزاری را در اختیار ما قرار دهد که بتوان با لحاظ معیارهای مختلف در مورد برونو سپاری تصمیم گرفت. یکی دیگر از مواردی که در برونو سپاری فعالیتها بسیار پراهمیت است، شرایط تأمین‌کنندگان هر فعالیت است. چه بسا برونو سپاری یک فعالیت به تأمین‌کننده نامناسب، نه تنها اهداف برونو سپاری را محقق نکند، بلکه باعث مشکلاتی برای سازمان نیز شود. همچنین برونو سپاری یک فعالیت بدون توجه به میزان وابستگی آن نسبت به دیگر فعالیتهای، باعث ایجاد ناهمانگی در تولید و بروز دوباره‌کاری و حتی در مواردی عیوب عملکردی در محصول می‌شود.

در این مقاله سعی می‌شود با ارائه یک مدل ترکیبی و در نظر گرفتن موارد ذکر شده، به این سؤال پاسخ داده شود

برای برونو سپاری تعیین می‌کنند. در این انتخاب عواملی نظیر رقابت‌پذیری، میزان دانش و دارایی‌های درگیر در فعالیت‌ها و فرآیندهای موردنظر و قابلیت‌های عمومی²¹ و منحصر به فرد²² سازمان در آن حوزه، مورد بررسی قرار می‌گیرد.

بیلی²³ و همکاران [19] در بررسی خود روی سازمان‌ها و کارخانجات منطقه ادینبرگ و لوتویان در اسکاتلند، بیان می‌کنند که 70 درصد از سازمان‌ها، فعالیت‌هایی نظیر نگهداری و تعمیرات، تمیزکاری و تدارک مواد را برونو سپاری می‌کنند و هدف اصلی آنها کاهش هزینه‌ها و ارتقای کیفیت است.

لوری [10]، دلیل شکست برونو سپاری فعالیت‌های نت را در مورد یک سازمان بررسی کرده و راه‌کارهای جدیدی را برای رفع مشکلات ارائه می‌کند. در واقع مشکل اصلی سازمان مورد بررسی این بوده که به بهانه کاهش هزینه‌ها و افزایش بهره‌وری، فعالیت محوری خود را برونو سپاری کرده و کارکنان با تجربه و متوجه خود را نیز که سال‌ها در زمینه تخصصی سازمان مهارت داشتند، از دست داده بودند.

اکرمی و کریمی [20] موضوع تصمیم‌گیری برای برونو سپاری فعالیت‌های نگهداری و تعمیرات در یک سازمان دولتی را مورد تحلیل و بررسی قرار داده‌اند. موضوع مورد بررسی این است که آیا ادامه فعالیت‌های نت در داخل سازمان توجیه‌پذیر است، یا اینکه باید از ظرفیت‌های بیرونی سازمان استفاده کرد. آنها با تعیین یک چارچوب مدیریتی برای فعالیت‌های نت یکپارچه، به تشریح وضعیت نت در این سازمان می‌پردازند و در نهایت با توجه به تعدد و تنوع شاخص‌های مؤثر در ارزیابی کیفی و کمی، با استفاده از برنامه‌ریزی ریاضی، یک مدل تصمیم‌گیری درباره برونو سپاری فعالیت‌های نگهداری و تعمیرات در این سازمان، ارائه می‌دهند.

طالبی و کریمی [21] در تحقیق خود با توجه به ابعاد مختلف برونو سپاری، میزان اثرگذاری عوامل برونو سازمانی و عوامل درون‌سازمانی بر تصمیم برونو سپاری را از نقطه‌نظر مدیران سطح عالی شرکت‌های تولیدی استان تهران بررسی کرده‌اند. نتایج حاصل از این تحقیق، نشان از اثرگذاری بیشتر عوامل درون‌سازمانی بر تصمیم برونو سپاری دارد. ایشان بالاتر بودن این اثرگذاری را نشان‌دهنده این موضوع می‌دانند که شرکت‌های مورد

انجام صحیح و رضایت‌بخش امور را در قالب گام‌ها و مراحل مشخص ارائه کرده‌اند.

گاویوس و رابینوینس¹³ [12] به بررسی مسئله برونو سپاری از دیدگاه دانش درون‌سازمانی و دانش خارج سازمان پرداخته‌اند و مدلی برای در پیش گرفتن استراتژی مناسب برای برونو سپاری ارائه کرده‌اند تا علاوه بر حفظ دانش درون‌سازمانی، امکان ارتقای آن و استفاده از دانش خارج سازمان نیز در راستای رسیدن سازمان به اهداف خود میسر شود.

ویدن باوم¹⁴ [13] واکنش سازمان‌های آمریکایی در قبال مسئله برونو سپاری و میزان به کارگیری و تأثیر این مسئله در بخش‌های مختلف صنعت و بازار آمریکا را مورد بررسی قرار داده است و به مشکلات، پیچیدگی‌ها و محدودیت‌هایی که با وجود جذابیت‌های همه‌گیر برونو سپاری وجود دارد، اشاره کرده است.

راس¹⁵ و همکاران [14] برونو سپاری را از منظر هزینه‌ها بررسی کرده و تیلز و دراری [15] مبحث بودجه‌بندی سرمایه¹⁶ را در این حوزه مطرح کرده است و آن را در راستای استراتژی‌های مرتبط به تصمیم برای ساخت یا خرید و برونو سپاری می‌داند. او معتقد است استراتژی در پیش گرفته شده برای برونو سپاری باید در راستای استراتژی‌های کلان سازمان باشد. در نهایت، مراحل تصمیم‌گیری برونو سپاری و مدل منبع‌یابی استراتژیک¹⁷ در مطالعه‌ای موردعی ارائه شده است.

هوی و تی‌سنگ¹⁸ [16] برونو سپاری را فقط گزینه‌ای برای نیل به مزایای ذکر شده برای آن نمی‌دانند؛ آنها به روش‌هایی از قبیل درون‌سپاری و تخصیص وظایف به بیرون، علاوه بر برونو سپاری اشاره کرده و چارچوبی برای در پیش گرفتن هر یک از این استراتژی‌ها در شرایط مشخص، بیان می‌کنند. اعتبارسنجی چارچوب نظری ارائه شده، با انجام مصاحبه و عملی کردن آن در برخی سازمان‌ها انجام گرفته است.

پارک و کیم¹⁹ [17] به بررسی تأثیر برونو سپاری سیستم‌های اطلاعاتی بر کیفیت خدمات و فعالیت‌های نت پرداخته است که در نهایت نشان می‌دهد، برونو سپاری لزوماً منجر به بهبود کیفیت و خدمات و کاهش هزینه‌ها و افزایش کارآیی در درازمدت نمی‌شود.

حفیظ²⁰ و همکاران [18] با ارائه مدلی مبتنی بر تحلیل سلسله مراتبی، فعالیت‌های غیرمحوری سازمان را

مفهوم تابع زیان در مدل در نظر گرفته شود. بدیهی است لحاظ این هزینه در مدل، نتایج منطقی و نزدیک به شرایط واقعی را به همراه خواهد داشت.

مدل پیشنهادی

برای تعیین نوع تأمین فعالیت‌ها و در صورت برونو سپاری، تأمین‌کنندگان آنها یک فرآیند یکپارچه سه مرحله‌ای به صورت زیر در نظر گرفته شده است:

مرحله 1: اولویت‌بندی قطعات قابل برونو سپاری برای برونو سپاری

مرحله 2: ارزیابی تأمین‌کنندگان بالقوه

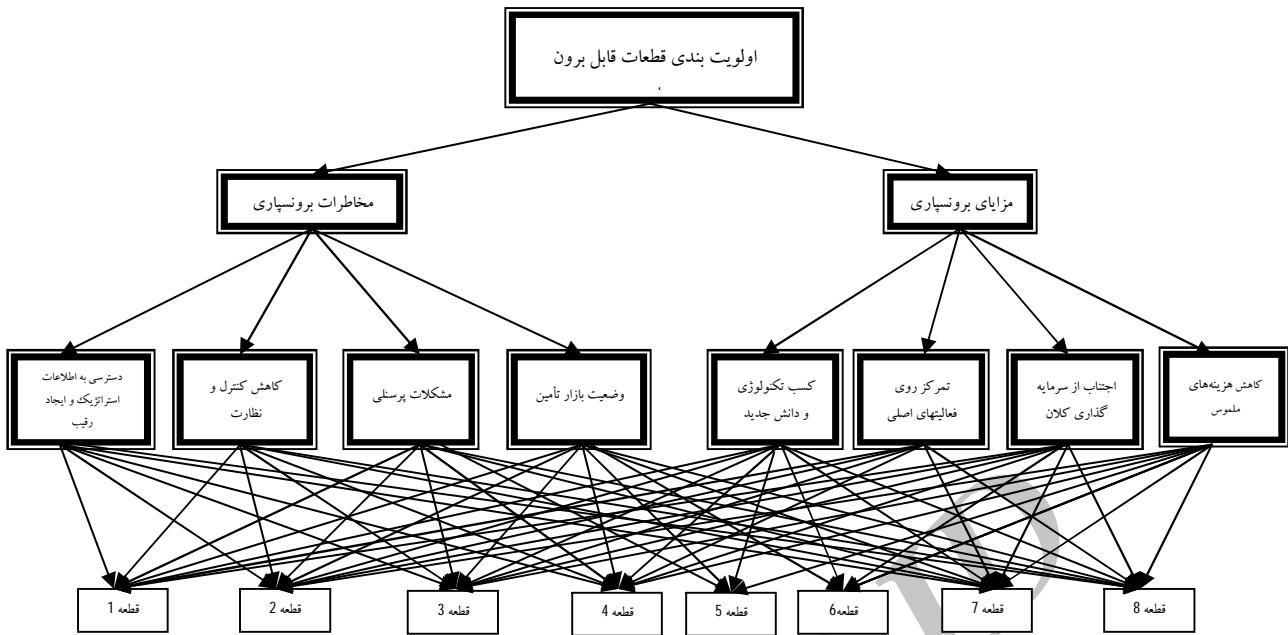
مرحله 3: مدل‌سازی مسئله به صورت یک مدل برنامه‌ریزی صفر-یک

تحقیق، برونو سپاری فعالیت‌ها به پیمانکاران بیرونی را بیشتر با هدف کاهش هزینه‌های درون‌سازمانی، کاهش رشد کمی پرسنل، تمرکز بر فعالیت‌های کلیدی داخلی و امثال آن به انجام می‌رسانند و کمتر بر عوامل برونو سازمانی همچون تغییرات در فناوری روز دنیا و رقابت با رقبا، به ویژه رقبای بین‌المللی، تأکید دارند. در جدول (1) برخی از مدل‌های ارائه شده در ادبیات موضوع ارائه شده است.

از آنجا که در مدل‌های برونو سپاری توسعه داده شده است، به ندرت وابستگی بین قطعات مورد توجه قرار گرفته است. در نظر نگرفتن این ارتباط بین قطعات، شرایط مسئله را دور از واقعیت نشان می‌دهد. در این پژوهش سعی می‌شود که این وابستگی با عنوان هزینه‌های پنهان وابستگی بین قطعات دیده شده و با استفاده از

جدول 1: خلاصه‌ای از رویکردهای برونو سپاری

مؤلف	سال	نکات کلیدی	کاستی‌های مدل
[22] McIvor	1997	<ul style="list-style-type: none"> - این مدل یک چهارچوب کلی بر اساس سه معیار زیر است: - شایستگی‌های محوری - قابلیت‌های داخلی در مقایسه با خارجی - هزینه‌های داخلی در مقایسه با خارجی 	<ul style="list-style-type: none"> - یک مدل کاملاً مفهومی است - در هر مرحله ابزار و روشی برای بررسی و تصمیم‌گیری ارائه نشده است. - مدل ارائه شده برای تمام مسائل مرتبط با تصمیم‌گیری در این حوزه تجویز نمی‌شود و فقط برای اقلام استراتژیک با تمرکز بر ایجاد رابطه شرکتی با تأمین‌کنندگه منتهی، در نظر گرفته شده است.
Padillo & [23] Diaby	1999	<ul style="list-style-type: none"> - یک متدولوژی چند معیاره هفت مرحله‌ای - این متدولوژی شامل مدل مقایسه‌ای است که اهداف زیر را دنبال می‌کند. - هدف پیشینه‌سازی عملکرد استراتژیک رقابتی - پیشینه‌سازی عملکرد مدیریتی - کمینه‌سازی رسک منبع‌یابی - بیشینه‌سازی عملکرد مالی 	<ul style="list-style-type: none"> - نبود دقت تصمیم‌گیرنده در ارزیابی گزینه‌ها نسبت به معیارهای کیفی منجر به عدم قطعیت در ارزیابی عملکرد عملیاتی و مالی گزینه‌ها می‌شود. - نظر به استفاده مدل از رویکرد سلسه مراتبی با توجه به ماهیت این رویکرد، امکان وجود وابستگی بین معیارها و زیر معیارها در یک سطح یا سطوح مختلف نادیده گرفته می‌شود.
[24] Lonsdale	1999	<ul style="list-style-type: none"> - این مدل با تأکید بر حفظ مزیت‌های رقابتی سازمان - موارد زیر را در نظر می‌گیرد: - دوری از بازار تأمین انحصاری - مدیریت رسک وابستگی به تأمین‌کنندگان 	<ul style="list-style-type: none"> - مدل مفهومی برای مدیریت رسک برونو سپاری - در هر مرحله تصمیم‌گیری روشی ارائه نکرده است.
Coman and [25] Ronen	2000	<ul style="list-style-type: none"> - یک مدل برنامه‌ریزی خطی - مسئله در حالتی بررسی می‌شود که تقاضای بازار از ظرفیت تولید شرکت فراتر می‌رود. - هدف مدل: ماکریزم کردن سود حاصل از تولید و برونو سپاری است. - محدودیت‌ها شامل: محدودیت تأمین تقاضای بازار برای هر محصول در داخل شرکت و محدودیت منابع 	<ul style="list-style-type: none"> - در این مدل فقط بر مبنای گزینه، آن هم هزینه‌های ظاهری و ملموس تصمیم‌گیری می‌شود. - در این مدل سه گزینه تولید در داخل با منابع موجود، تأمین از بیرون و یا ترکیبی از این دو پیش‌روی سازمان قرار دارد. در حالی که گزینه‌های دیگری همچون سرمایه‌گذاری برای تولید در داخل با توجه به شرایط مسئله از نظر پنهان مانده است.
Kulkarni and [26] Jenamani	2008	<ul style="list-style-type: none"> - یک چارچوب استراتژیک برای تصمیم ساخت یا خرید بر اساس یک مطالعه موردنی در شرکت اتومبیل‌سازی در هند طراحی شده و همزمان سه موضوع هزینه، شایستگی و رسک را در نظر می‌گیرد. 	<ul style="list-style-type: none"> - تصمیم‌گیری بر اساس معیارهایی چون اهمیت استراتژیک، مزیت رقابتی و رسک برونو سپاری به طور کیفی انجام می‌شود.

شکل ۱: درخت سلسله مراتب جهت اولویت بندی قطعات قابل بروونسپاری

به صورت کمی، این فرآیند به عنوان روشی برای تعیین اولویت قطعات قابل بروونسپاری انتخاب شده است.

اساس روش AHP، بر مقایسه‌های زوجی یا دوبعدی آلترناتیوها و معیارهای تصمیم‌گیری است [28]. این روش با استفاده از یک شبکه سیستمی، ساختارهای مختلف و ضوابط و معیارهای چندگانه با ساختارهای چندسطحی اولویت‌دار، برای رتبه‌بندی یا تعیین اهمیت گزینه‌های مختلف در یک فرآیند تصمیم‌گیری مورد استفاده قرار می‌گیرد. مراحل اصلی فرآیند تحلیل سلسله مراتبی، تشکیل درخت سلسله مراتبی و محاسبه وزن عناصر در هر سطح است.

تشکیل درخت سلسله مراتبی

اولین قدم، تعریف موضوع مورد مطالعه به صورت یک ساختار سلسله‌مراتبی است (شکل ۱). سطح اول آن بیانگر هدف تصمیم و سطح آخر آن بیان‌کننده گزینه‌هایی است که با یکدیگر مقایسه می‌شوند و برای انتخاب با یکدیگر در رقابت هستند. سطح میانی این درخت را معيارهای تشکیل می‌دهند که ملاک مقایسه گزینه‌ها به شمار می‌آیند. این سطح خود می‌تواند از چندین سطح تشکیل شود و معیارها به زیرمعیارها قابل تقسیم هستند. در این مرحله، اولویت‌بندی قطعات معیارهای جبرانی با استفاده از

اولویت بندی قطعات قابل بروونسپاری

از جمله ابزارهایی که می‌توان برای دسته‌بندی و اولویت‌بندی قطعات استفاده کرد، رویکرد کراجیک است. کراجیک یک مدل مفهومی برای مدیریت خرید و بر مبنای کمینه‌کردن ریسک تأمین و بیشینه‌کردن قدرت خرید رائه کرد. در این مدل با استفاده از یک ماتریس 2×2 اقلام به چهار دسته استراتژیک، گلوگاهی، اهرمی و عادی تقسیم‌بندی می‌شوند [27]. با وجود کاربرد گسترده این رویکرد در سال‌های اخیر، به ویژه توسط شرکت‌های اروپایی، با توجه به نقطه ضعف این رویکرد در برخورد با قضاوت‌های ذهنی کارشناسان و مدیران، نمی‌تواند به طور مؤثر استفاده شود.

با وجود مزايا و ریسک‌های متعددی که در بروونسپاری وجود دارد و نیز ماهیت چند معیاره بودن مسئله بروونسپاری بهره‌گیری از یک روش تصمیم‌گیری چندمعیاره ضروری است. با توجه به مزیت‌های فرآیند تحلیل سلسله‌مراتبی در امکان به کارگیری متغیرهای کمی و کیفی در سطح کلان، ارائه یک رویکرد سیستماتیک برای تعریف و ساختاردهی مسئله، دریافت ترجیحات از طریق مقایسه‌های زوجی، انجام تحلیل حساسیت برای کسب اطمینان از مدل و ارائه نتیجه نهایی

ارزیابی تأمین‌کنندگان بالقوه

موضوع انتخاب تأمین‌کنندگان و برقراری ارتباط مؤثر با آنها و مدیریت این روابط، از جمله مواردی است که تأثیر بسزایی در نتیجه حاصل از برونسپاری فعالیتها خواهد داشت [18]. به دلیل وجود معیارهای متعدد برای ارزیابی و توجه به این موضوع که این معیارها، واحد اندازه‌گیری یکسانی ندارند، از روش تابع زیان تاگوچی برای ارزیابی استفاده شده است. در این روش، نتایج ارزیابی در هر معیار به صورت زیان نشان داده می‌شود. همچنین به این دلیل که تابع زیان، یک تابع غیرخطی و درجه دو است، مقدار زیان به طور فرایندهای بسته به مقدار انحراف از هدف، افزایش می‌باید؛ این موضوع باعث می‌شود مقادیر بزرگ‌تر به سنجه‌های اختصاص یابد که انحراف کمتری از مقدار هدف را نشان می‌دهند و دقت تصمیم‌گیری افزایش یابد.

تابع زیان [29] نشان داد که انحراف از مقدار هدف یک مشخصه، منجر به بروز یک مقدار زیان می‌شود و کیفیت بالای یک مشخصه هنگامی اتفاق می‌افتد که این انحراف حداقل باشد و هنگامی که مقدار مشخصه برابر مقدار هدف باشد، زیان برابر صفر است. در سایر حالات، زیان حاصله به کمک یک تابع درجه دو قابل اندازه‌گیری است.

بدین منظور تابع زیان دوطرفه:

$$L(X) = k(x-t)^2 \quad (1)$$

تابع زیان یک طرفه با حد مشخصه بالا:

$$L(X) = KX^2 \quad (2)$$

تابع زیان یک طرفه با حد مشخصه پایین:

$$L(X) = K\left(\frac{1}{X}\right)^2 \quad (3)$$

در رابطه بالا، t و k به ترتیب نشان‌دهنده مقدار هدف مشخصه و ضریب زیان است و $L(X)$ زیان مشخصه در مقدار X را نشان می‌دهد.

برای ارزیابی تأمین‌کنندگان به کمک تابع زیان تاگوچی، باید نوع تابع زیان هر معیار بر اساس نیازمندی‌های سازمان تعیین شود.

پس از آنکه تابع زیان هر مشخصه برای هر یک از قطعات تعیین شد، تأمین‌کنندگان هر قطعه به کمک تابع زیان هر مشخصه، مورد ارزیابی قرار می‌گیرند.

مطالعات قبلی و با نظرسنجی از افراد خبره تعیین می‌شود. معیارهای جبرانی، معیارهایی است که ضعف در یک معیار توسط قوت در معیار دیگر می‌تواند پوشش داده شود. این معیارها به دو دسته کلی مزایای برونسپاری و مخاطرات برونسپاری تقسیم می‌شوند:

مزایای برونسپاری: معیارهایی که در این دسته قرار دارند، معیارهایی هستند که پشتیبان و مشوق تصمیم برونسپاری برای گزینه موردنظر هستند و به عنوان عوامل مثبت و محرك برونسپاری در نظر گرفته می‌شوند که شامل کاهش هزینه‌های ملموس، اجتناب از سرمایه‌گذاری کلان، تمرکز روی فعالیت‌های اصلی، کسب تکنولوژی و دانش جدید است.

مخاطرات برونسپاری: معیارهایی که در این دسته قرار دارند، معیارهایی هستند که گزینه مقابل برونسپاری یعنی درون‌سپاری را تقویت می‌کنند و به عنوان عوامل منفی و بازدارنده برای برونسپاری در نظر گرفته می‌شوند که شامل وضعیت بازار تأمین، مشکلات پرسنلی ناشی از برونسپاری، کاهش کنترل و نظارت، دسترسی به اطلاعات استراتژیک و ایجاد رقیب است.

محاسبه وزن عناصر در هر سطح

در این مرحله، مقایسه‌های زوجی معیارها و مقایسه‌های زوجی جایگزین‌ها با توجه به هر معیار بر مبنای اهمیتی که معیارها یا جایگزین‌ها نسبت به یکدیگر دارند، به کمک مقیاس 1 تا 9 ساعتی، انجام می‌شود. سپس با توجه به ماتریس‌های مقایسه‌های زوجی، بردارهای وزن هر ماتریس که نشان‌دهنده وزن نسبی عناصر آن است، تعیین می‌شود. ساعتی روش بردار ویژه را برای استخراج وزن‌های ماتریس مقایسه‌های زوجی پیشنهاد می‌نماید [25].

محاسبه وزن گزینه‌ها

در این مرحله با توجه به بردارهای اهمیت نسبی محاسبه شده برای عناصر هر سطح نسبت به عنصر مربوطه در سطح بالاتر و تلفیق آنها از طریق ضرب اهمیت نسبی هر عنصر در اهمیت عناصر مرتبط در سطوح بالاتر، وزن نهایی 25 هر گزینه محاسبه می‌شود.

$r = 1, 2, \dots, R$: ظرفیت موجود منبع r .
 L_{ij}^k : زیان حاصل از وابستگی بین دو قطعه i و j با سناریوی تأمین k : متغیرهای تصمیم:
 $X_{is} = 1$: در صورتی که قطعه i توسط تأمین کننده s تأمین شود و در غیر این صورت برابر صفر است.
 Y_{ij} : هزینه وابستگی حاصل از سناریوی انتخابی برای تأمین دو قطعه i و j که به صورت زیان در نظر گرفته شده است. با توجه به میزان ارتباط و وابستگی یک قطعه با دیگر قطعات در محصول و به دنبال آن هماهنگی‌ها و ملاحظاتی که حین تولید دو قطعه برای دستیابی به عملکرد مطلوب باید در نظر گرفته شود، تأمین دو قطعه توسط تأمین کنندگان مختلف به دلیل نبود توجه به این موارد، هزینه‌هایی را در کوتاه‌مدت یا بلندمدت در پی دارد. روشن است، در مواردی که تأمین کننده دو قطعه یکسان باشد، با تعریف شرایط مشتری در قرارداد، این هزینه قابل جبران است.

$$\text{Min } Z = \sum_{i=1}^N ((1-w_i)L_{i0}X_{i0} + w_i \sum_{s \in S_i} L_{is}X_{is}) + \sum_{i=1}^N \sum_{j>i} Y_{ij} \quad (6)$$

Subject to:

$$\sum_{s \in S_i} X_{is} = 1 \quad i = 1, 2, \dots, N \quad (7)$$

$$\sum_{i=1}^N a_{ir} X_{i0} \leq Ca_r \quad r = 1, 2, \dots, R \quad (8)$$

$$Y_{ij} \geq L_{ij}^2 (X_{is} + X_{jt} - 1) \quad s \in S_i, t \in S_j \text{ and } t \neq s \quad (9)$$

$$X_{is} = \{0, 1\}, Y_{ij} \geq 0 \quad i, j = 1, 2, \dots, N, s \in S_i \quad (10)$$

رابطه 6 تابع هدف مدل را نشان می‌دهد که از دو قسمت تشکیل شده است. قسمت اول، مجموع زیان تاگوچی حاصل از تأمین قطعه و قسمت دوم، هزینه وابستگی بین قطعه با دیگر قطعات را نشان می‌دهد. با توجه به مشکلات موجود در ارتباط و هماهنگی با چندین تأمین کننده در مورد یک قطعه و نیز مسائل مدیریتی در مراحل تدارک و تولید محصول، تصمیم‌گیرنده ترجیح می‌دهد همه نیاز خود را از یک تأمین کننده، تأمین کند. رابطه 7 بیان می‌کند که هر قطعه فقط توسط یک تأمین کننده باید تأمین شود.

شرکت برای تولید قطعات در برخی از منابع مورد نیاز با محدودیت مواجه است. بنابراین در نظر گرفتن این محدودیت در مدل، با توجه به اینکه یکی از اهداف مدل

مجموع زیان ناشی از تأمین هر قطعه توسط هر تأمین کننده با استفاده از رابطه 4 محاسبه می‌شود:

$$L_{is} = \sum_{K=1}^4 L_{is}^k \quad (4)$$

L_{is} : زیان حاصل از تأمین قطعه i توسط تأمین کننده s
 L_{is}^k : زیان حاصل از تأمین قطعه i توسط تأمین کننده s نسبت به مشخصه k

مدل برنامه‌ریزی خطی

پس از ارزیابی تأمین کنندگان بالقوه، در صورتی که محدودیتی از قبیل اختلاف در اولویت هر قطعه برای برون‌سپاری، ظرفیت منابع داخل و وابستگی قطعات به یکدیگر در نظر گرفته نشود، تأمین کننده با حداقل زیان در مورد هر قطعه به عنوان مناسب‌ترین تأمین کننده انتخاب می‌شود. در غیر این صورت دیگر تأمین کنندگان نیز باید در فرآیند انتخاب وارد شوند. بنابراین مسئله پیش رو، تعیین نوع تأمین و ترکیب بهینه از تأمین کنندگان با در نظر گرفتن محدودیت‌های ذکر شده است. این موضوع به صورت یک مسئله برنامه‌ریزی ریاضی مدل و نمادهای زیر در مدل به کار گرفته شده است:

N : تعداد قطعات قابل برون‌سپاری

M : تعداد تأمین کنندگان بالقوه شناسایی شده

$$\text{مجموعه } S_i = \{s_i | s_i \in \{0, 1, \dots, M\}\}$$

تأمین کنندگان بالقوه برای قطعه i

$s_i = 0$: اگر قطعه i در داخل شرکت تولید شود؛ در

غیر این صورت توسط تأمین کنندگان بیرونی تأمین می‌شود.

$k = \{1, 2\}$: سناریوی تأمین دو قطعه. $k = 1$ اگر تأمین کننده دو قطعه، یکسان باشد و $k = 2$ ، اگر تأمین کنندگان دو قطعه یکسان نباشد.

w_i : وزن قطعه i برای برون‌سپاری از رابطه 5 به دست می‌آید:

$$w_i = \frac{P_i}{N+1} \quad (5)$$

P_i : اولویت قطعه i برای برون‌سپاری حاصل از فرآیند تحلیل سلسه مراتبی

a_{ir} : میزان منبع i مورد نیاز برای تولید قطعه i در

داخل شرکت

R : تعداد منابع داخلی

تأمین کننده در حین تولید در نظر گرفته شده و می‌توان این ملاحظات را در قراردادی که بین شرکت و تأمین کننده منعقد می‌شود، در نظر گرفت. ولی با افزایش میزان وابستگی بین دو قطعه، زیان حاصل از وابستگی بین دو قطعه، در صورت تأمین توسط دو تأمین کننده مختلف، افزایش می‌یابد و این زیان هنگامی حداکثر می‌شود که وابستگی بین دو قطعه قطعی باشد؛ یعنی زیان حاصل از تأمین دو قطعه با درجه وابستگی قطعی از دو تأمین کننده مختلف ۱۰۰٪ است. بنابراین در صورت وابستگی قطعی دو قطعه به یکدیگر از همان ابتدا این دو قطعه به صورت یک قطعه مستقل در مدل در نظر گرفته می‌شود.

با توجه به این توضیحات،تابع زیان حاصل از وابستگی بین دو قطعه به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$L_{ij}^k : \text{زیان حاصل از وابستگی بین دو قطعه } i \text{ و } j \text{ با سناریوی } k$$

$$L_{ij}^1 = 0 \quad (11)$$

$$L_{ij}^2 = K(R_{ij})^2 \quad (12)$$

$$(13)$$

$$\text{if } R_{ij} = 9 \text{ then } L_{ij}^2 = 100\% \rightarrow K = \frac{L_{ij}^2}{(R_{ij})^2} \rightarrow K = \frac{1}{81}$$

همانگونه که قبلاً گفته شد، در تعیین زیان وابستگی بین دو قطعه، فرض شده است که زیان صفر در صورت تأمین دو قطعه توسط یک تأمین کننده و یا نبود وابستگی بین دو قطعه اتفاق می‌افتد. در صورت وجود وابستگی بین دو قطعه، زیان حاصل از وابستگی در صورت تأمین از دو تأمین کننده مختلف، از تابع زیان تاگوچی پیروی می‌کند که با افزایش وابستگی بین دو قطعه، زیان طبق رابطه تاگوچی با توان دوم میزان وابستگی تغییر می‌کند.

حل مسئله و تحلیل حساسیت

تعريف مسئله

مدل پیشنهادی در مورد تأمین قطعات مجموعه BEAR BLOCK CNG کمپرسور است. این مجموعه از ۱۵ قطعه تشکیل شده است. تولیدکننده با توجه به منابع، اهداف و استراتژی‌های سازمان، ۸ قطعه از این محصول را بالقوه برای برون‌سپاری تشخیص داده است. این قطعات در این مقاله با نام قطعه ۱، قطعه ۲، قطعه ۳، ... و قطعه ۸ نشان داده است. تولیدکننده با توجه به شرایط تأمین کنندگان بالقوه هر

تصمیم‌گیری نوع تأمین (دون‌سپاری یا برون‌سپاری) است، ضروری است. رابطه ۸ بیان می‌کند که مجموع منابع مورد نیاز برای تولید قطعات نباید از منابع در دسترس بیشتر باشد.

از موارد بسیار مهم که در تعیین نوع تأمین قطعات باید مورد توجه قرار گیرد، میزان ارتباط موجود و هماهنگی مورد نیاز بین قطعات است. هنگام تصمیم‌گیری در مورد نوع تأمین هر قطعه، باید اثرات تصمیم بر قطعات دیگر مورد توجه قرار گیرد. این تأثیرات از نظر میزان ارتباط دو قطعه در یک محصول یا وابستگی عملکردی دو قطعه، می‌تواند قابل ملاحظه باشد؛ چه بسا دو قطعه که توسط دو تأمین کننده مختلف ساخته شود، هنگام نصب و مونتاژ محصول و حتی پس از نصب باعث بروز مشکلاتی از قبیل دوباره کاری، ارجاع و یا عملکرد بد محصول شود. بدین منظور و برای کاهش زیان ناشی از وجود ارتباط و وابستگی بین قطعات، رابطه ۹ در مدل لحاظ شده است. در اینجا فرض شده است که زیان حاصل از تأمین دو قطعه با درجه وابستگی قطعی توسط دو تأمین کننده مختلف، حداکثر (۱۰۰٪) است و با کاهش میزان وابستگی از مقدار زیان کاسته می‌شود.

برای تعیین تابع زیان حاصل از وابستگی بین دو قطعه، ابتدا میزان وابستگی بین دو قطعه به صورت نسبی و با استفاده از مقیاس جدول (2)، توسط تصمیم‌گیرنده تعیین می‌شود.

جدول 2: جدول مقیاس میزان وابستگی بین قطعه i و j
(R_{ij})

ارزش	تفسیر
0	عدم ارتباط و وابستگی
3	وابستگی ضعیف
5	وابستگی قوی
7	وابستگی خیلی قوی
9	وابستگی قطعی
2,4,6,8	وابستگی متوسط بین مقیاس‌های مجاور

در صورت نبود وابستگی دو قطعه، زیان حاصل از وابستگی برابر صفر در نظر گرفته می‌شود. همچنین زیان حاصل از وابستگی بین دو قطعه در صورت تأمین توسط یک تأمین کننده با هر میزان وابستگی، برابر صفر فرض می‌شود. این فرض بدین دلیل است که در صورت تأمین دو قطعه توسط یک تأمین کننده، ملاحظاتی که باعث وابستگی بین دو قطعه شده است، همزمان توسط

کرده است. بنابراین تابع زیان یک طرفه با ماکزیمم مقدار مشخصه برای اندازه‌گیری زیان حاصل از معیار قیمت، قابل کاربرد است. در خصوص معیار کیفیت در این مقاله، کیفیت قطعات مدنظر قرار گرفته است. به طور کلی، سطح کیفیت نسبت عکس با نرخ قطعات معیوب دارد. بنابراین سطح کیفیت بالا، معادل نرخ پایین قطعات معیوب است. بنابراین تابع مناسب برای محاسبه زیان حاصل از این مشخصه، تابع زیان یک طرفه با ماکزیمم مقدار مشخصه است. ایده‌آل شرکت، نرخ معیوب صفر بوده که در این حالت زیان برابر صفر است. حداکثر نرخ معیوب قبل قبول از طرف مدیریت ۲٪ اعلام شده است. این مقدار به عنوان حد بالای مشخصه و میزان انحراف مجاز از مقدار هدف در نظر گرفته شده است؛ بنابراین زیان ۱۰۰٪ وقتی اتفاق می‌افتد که نرخ قطعات معیوب حداقل برابر این مقدار باشد. با جایگزینی مقادیر ذکر شده در رابطه ریاضی تابع زیان، ضریب زیان به این صورت محاسبه می‌شود:

$$L(x) = kx^2 \rightarrow 100\% = k(2\%)^2 \rightarrow k = 2500$$

در ارتباط با زمان تحویل، مشتری علاقمند است که قطعه را هنگامی که به آن نیاز دارد (نه زودتر و نه دیرتر) در اختیار داشته باشد. تحویل قطعه زودتر از زمان مورد نیاز، هزینه نگهداری در پی داشته و در مقابل تحویل دیرتر از موعد، هزینه کمبود به همراه خواهد داشت. بنابراین تابع زیان مناسب برای استفاده در مورد این مشخصه، یک تابع زیان دوطرفه است. از آنجایی که اغلب هزینه‌های ناشی از تحویل دیرتر از موعد به دلیل اخلال در تولید محصول و به دنبال آن تأخیر در تحویل محصول، بیشتر از هزینه‌های موجودی برآورد می‌شود، اغلب یک تابع زیان دوطرفه نامتعادل در این مورد مطرح است. در مورد این مشخصه، ایده‌آل شرکت، تحویل به موقع قطعه بوده و میزان مجاز انحراف بیش از مقدار هدف و به عبارتی دیرکرد ۳ روز و میزان مجاز انحراف کمتر از مقدار هدف و به عبارتی زودکرد، ۵ روز تعیین شده است. برای مثال تابع زیان قطعه‌ای که مدت زمان ایده‌آل تحویل آن ۲۰ روز پس از سفارش تعیین شده است، به صورت زیر است که با توجه به حدود تعیین شده بالا ضرایب زیان به این صورت محاسبه می‌شود:

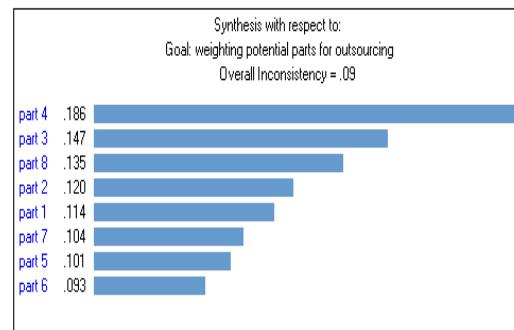
$$L(x) = k_1(x - 20)^2 \rightarrow 100\% = k_1(5)^2 \rightarrow k_1 = 4 \quad x \leq 20$$

$$L(x) = k_2(x - 20)^2 \rightarrow 100\% = k_2(3)^2 \rightarrow k_2 = 11.11 \quad x > 20$$

قطعه که خود نیز یکی از آنها است و ارتباط وابستگی موجود بین قطعات و همچنین محدودیت منابع داخلی در مرحله تصمیم‌گیری با این مسئله مواجه است که کدام قطعه را خود تولید کند و کدام قطعه را برای سپاری کند و به چه تأمین‌کننده‌ای سفارش دهد؟

اولویت‌بندی قطعات قابل برای سپاری

ابتدا قطعات بالقوه برای برای برای سپاری با استفاده از فرآیند تحلیل سلسه مراتبی اولویت‌بندی می‌شود. نتیجه فرآیند تحلیل سلسه مراتبی در شکل (2) ارائه شده است.

شکل 2: اولویت قطعات برای برای سپاری به کمک AHP

به کمک رابطه ۵، وزن قطعات برای برای سپاری به عنوان یکی از پارامترهای تابع هدف تعیین می‌شود (جدول 3).

جدول 3: وزن قطعات قابل برای سپاری

قطعه	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
W _i	.033	.067	.067	.078	.011	.022	.014	.066

ارزیابی تأمین‌کنندگان

در این مرحله، با استفاده از نظرات خبره و بررسی ادبیات [30]، چهار معیار قیمت، کیفیت، زمان تحویل و هزینه تدارک به عنوان معیارهای ارزیابی تأمین‌کنندگان انتخاب شده است.

در رابطه با معیار قیمت، خریدار، در صورتی که سایر شرایط یکسان باشد، تمایل به خرید از تأمین‌کنندگان دارد که قیمت کمتری پیشنهاد می‌دهد. بنابراین زیان صفر در صورت خرید از تأمین‌کنندگان که کمترین قیمت را پیشنهاد می‌دهد، اتفاق می‌افتد. هر قدر قیمت پیشنهادی از سوی تأمین‌کننده بیشتر از کمترین قیمت باشد، زیان افزایش می‌یابد و زیان ۱۰۰٪ زمانی اتفاق می‌افتد که قیمت، حداقل برابر حداکثر قیمتی باشد که خریدار تعیین

برنامه‌ریزی ریاضی ارائه می‌شود. در این مطالعه موردي، تولیدکننده در 5 منبع مورد نیاز ساخت قطعات با محدودیت ظرفیت روبه‌روست. میزان مورد نیاز هر 5 منبع برای تولید هر قطعه و میزان ظرفیت در دسترس از آن در جدول (5) نشان داده شده است.

جدول 5: میزان منبع مورد نیاز برای تولید هر قطعه در داخل

	قطعه 1	قطعه 2	قطعه 3	قطعه 4	قطعه 5	قطعه 6	قطعه 7	قطعه 8	ظرفیت درسترس
منبع 1	2	3		1		4		1	9
منبع 2			1		2		3	2	10
منبع 3	1		5	2			4		12
منبع 4		2		3	1	1		3	12
منبع 5	4	1					1		8

همان طور که در بخش 3-3 اشاره شده است، برای محاسبه هزینه وابستگی بین دو قطعه، نیازمند تعیین میزان وابستگی بین آنها است. این وابستگی با استفاده از مقیاس ارائه شده در جدول (2) در بخش 3-3 توسط خبره تعیین و در جدول (6) ارائه شده است.

مدل برنامه‌ریزی در نرم‌افزار لینگو 8 کدنویسی و اجرا شد که جواب مدل در جدول 7 ارائه شده است. با توجه به میزان وابستگی قطعات اختصاص قطعات 1, 4 و 8 به تأمین کننده 9 و قطعات 2, 5 و 7 توسط تأمین کننده 7 منطقی به نظر می‌رسد. همچنین قطعه 3 و 6 به ترتیب به تأمین کنندگان 6 و 4 سپرده شده است.

جدول 6: ماتریس وابستگی بین قطعات

قطعه	قطعه 1	قطعه 2	قطعه 3	قطعه 4	قطعه 5	قطعه 6	قطعه 7	قطعه 8	قطعه
قطعه 1	0	3	0	5	0	0	0	0	3
قطعه 2		0	0	3	5	0	7	0	
قطعه 3			0	0	3	5	0	0	
قطعه 4				0	0	3	0	5	
قطعه 5					0	0	3	7	
قطعه 6						0	5	0	
قطعه 7							0	0	
قطعه 8								0	

جدول 7: جواب مدل برنامه‌ریزی

متغیر	مقدار
X_{19}	1
X_{27}	1
X_{36}	1
X_{49}	1
X_{57}	1
X_{64}	1
X_{77}	1
X_{89}	1

در این مطالعه هزینه‌های تدارک ناشی از انتقال قطعه به شرکت به عنوان معیار ارزیابی مورد نظر است. این نوع هزینه، ارتباط مستقیمی با موقعیت تأمین‌کننده نسبت به شرکت دارد. به گونه‌ای که هر چه فاصله تأمین‌کننده نسبت به شرکت به شرکت نزدیک‌تر باشد، هزینه حمل و نقل کالا کمتر است. بنابراین تابع زیان مناسب برای این مشخصه، تابع یک طرفه با ماکریزم مقدار مشخصه است. حداقل زیان در فاصله نزدیک‌ترین تأمین‌کننده به شرکت اتفاق می‌افتد و ماکریزم زیان، مربوط به تأمین‌کننده‌ای است که بیشترین مسافت را نسبت به شرکت دارد.

پس از تعیین نوع تابع زیان هر معیار، تأمین‌کنندگان بالقوه برای تأمین هر قطعه نسبت به هر معیار، مورد ارزیابی قرار می‌گیرند. در این مرحله 12 تأمین‌کننده که هر یک تأمین‌کننده یک یا چند قطعه هستند، شناسایی و به کمک تابع زیان تاگوچی نسبت به هر معیار ارزیابی شدند. نتایج ارزیابی در جدول (4) معکوس شده است.

جدول 4: مجموع زیان تاگوچی تأمین هر قطعه توسط تأمین‌کنندگان

قطعه 8	قطعه 7	قطعه 6	قطعه 5	قطعه 4	قطعه 3	قطعه 2	قطعه 1	
030		012	011	015	013	012	S1	
018			008		047		S2	
035	047	045		017		060	S3	
111	015		039			023	S3	
015	053			021	017		S4	
	086	022					S5	
019			016		011	010	S6	
026	057	024		031			S7	
027		050	021			029	S8	
	018			091	052	040	S9	
051		045			034		S10	
0,25		0,66		0,34	0,58		0,36	S11
0,33		0,29		0,21		0,22		S12

مدل برنامه‌ریزی

در این مرحله با استفاده از نتایج مراحل قبل و با توجه به محدودیت‌های شرکت از قبیل محدودیت منابع و وابستگی بین قطعات، مسئله به صورت یک مدل

شدن وابستگی بین آنها، جواب تغییر نکرده است؛ نتایج حاصله در حالت $R_{12} = 7$ تصدیق کننده این مطلب است.

نتیجه‌گیری

در این مقاله با بررسی ادبیات موضوع در زمینه برон‌سپاری در زنجیره تأمین و شناسایی کاستی‌های مدل‌های ارائه شده، یک مدل ترکیبی برای پاسخ به این سؤال که یک شرکت تولیدی برای ساخت یک محصول چه قطعاتی را و به چه تأمین‌کننده‌ای برон‌سپاری کند، ارائه شد. در این مدل برای اولویت‌بندی قطعات برای برон‌سپاری از فرآیند تحلیل سلسله‌مراتبی استفاده شد. در مرحله بعد تأمین‌کنندگان هر قطعه نسبت به چهار معیار انتخابی قیمت، کیفیت، زمان تحویل و هزینه‌های تدارک، به کمک تابع زیان تاگوچی ارزیابی شدند. در نظر گرفتن هزینه وابستگی بین قطعات به عنوان موضوع بسیار مهمی که در مطالعات گذشته توجهی به آن نشده بود، در مدل پیشنهادی لحاظ شد. در ادامه مسئله با استفاده از نتایج فرآیند تحلیل سلسله‌مراتبی و تابع زیان تاگوچی برای تأمین همزمان نوع تأمین و تأمین‌کننده مناسب، در قالب یک مدل برنامه‌ریزی صفر-یک ارائه شد؛ به گونه‌ای که مجموع زیان حاصل از انتخاب تأمین‌کننده و وابستگی بین قطعات حداقل شود. مدل پیشنهادی در قالب یک مطالعه موردی بررسی و نتایج آن تحلیل شد. در پایان، حساسیت مدل نسبت به پارامتر میزان وابستگی بین قطعات مورد ارزیابی قرار گرفت.

تحلیل حساسیت

برای اعتبارسنجی و صحه‌گذاری مدل پس از حل آن و تعیین همزمان نوع تأمین و تأمین‌کننده مناسب، میزان حساسیت خروجی مدل نسبت به تغییر میزان وابستگی دو قطعه، به عنوان یکی از پارامترهای ورودی مورد ارزیابی قرار گرفت. بر این اساس، مدل پیشنهادی برای سه حالت مختلف که میزان وابستگی بین قطعه ۱ و ۲ به ترتیب ۳ و ۷ تعیین شده است، اجرا شد که نتایج آن در جدول (8) نشان داده شده است.

جدول 8: جواب حاصل از حل مدل در حالات مختلف

$R_{12} = 3$		$R_{12} = 5$		$R_{12} = 7$	
Variable	Value	Variable	Value	Variable	Value
X_{19}	1	X_{10}	1	X_{10}	1
X_{27}	1	X_{20}	1	X_{20}	1
X_{36}	1	X_{38}	1	X_{38}	1
X_{49}	1	X_{40}	1	X_{40}	1
X_{57}	1	X_{58}	1	X_{58}	1
X_{64}	1	X_{64}	1	X_{64}	1
X_{77}	1	X_{70}	1	X_{70}	1
X_{89}	1	X_{88}	1	X_{88}	1

مشاهده می‌شود که با قوی تر شدن رابطه، وابستگی بین دو قطعه ۱ و ۲ ($R_{12} = 3$ به $R_{12} = 5$)، تأمین این دو قطعه به تأمین‌کننده یکسان (ساخت داخل) واگذار شده است و با قوی تر

مراجع

- 1- <http://www.kennedyinfo.com>
- 2- <http://www.idj.net>
- 3- Razmi J., Amalnik MS and Hashemi M, "Supplier selection using fuzzy Analytic Network Process." *Journal of Faculty of Engineering*, Vol. 42, No. 7, pp. 935-946.
- 4- Kremic, T. Tukel, O. and Rom, W. "Outsourcing decision support: a survey of benefits, risks and decision factors". *Supply chain management: An international journal*. Vol. 11, No. 6, PP. 467-482, 2006.
- 5- Rodriguez, T.F. and Robaina, V. "Outsourcing and its effect on operational objectives and performance: a study of hotels in the Ganary Island". *Hospitality management*. Vol. 23, PP. 287-306, 2004.
- 6- Van Mieghem, J.A. "Coordinating investment, production and subcontracting", *Management Science*, Vol. 45, No. 7, 1999.
- 7- Shaw,S. & Fair, H. "Outsourcing the hr function-personal threat or valuable opportunity?", *Strategic Change*. Vol. 6, 1997.
- 8- Gilley, K.M., Rasheed, a. "Making more by doing less: analyzing of outsourcing and its effects on firm performance", *Journal of Management*, Vol. 26, No. 4, 2000.

- 9- Harkins, Ph. "farmout –and reap a rich harvest", *HR MAGAZINE*, December, PP. 75-9, 1995.
- 10- Levery, M. "Motivating maintenance craftsmen – do we know what we are doing?". *IEE's Engineering Management magazine*. June/July PP. 1-21.
- 11- Meer-Kooistra J., Vosselman E. D. "Management control of inter-firm transactional relationships: the case of industrial renovation and maintenance", *Journal of Accounting, Organization and Society*, Vol. 51, PP. 51-77, 2000.
- 12- Gavious A., Rabinowitz. G., "Optimal knowledge outsourcing model", *Omega*, Vol. 31, PP. 451-457, 2003.
- 13- Weidenbaum M. "Outsourcing: Pros and cons", *Business Horizons*, Vol. 48, PP. 311-315, 2005.
- 14- Ross Jr. W. T., Dalsace F., Anderson E., "Should you set up your own sales force or should you outsource it? Pitfalls in the standard analysis", *Business Horizons*, Vol. 48, PP. 23-36, 2005.
- 15- Tayles, M. and Drury, G. "Moving from make and buy to strategic sourcing: the outsource decision process". *Long Range Planning*. Vol. 34, PP. 605-622, 2001.
- 16- Hui E. Y.Y., Tsang A.H.C. , "Sourcing strategies of facilities management", *Journal of Quality in Maintenance Engineering*, Vol. 10, PP. 85-92, 2004.
- 17- Park J., Kim J. "The impact of IS sourcing type on service quality and maintenance efforts", *Information & Management*, Vol. 42, No. 2, PP. 261-274, 2005.
- 18- Hafeez K., Malak N., Zhang Y.B. "Outsourcing non-core assets and competences of e firm using analytic hierarchy process", *Computers & Operations research*, Vol. 34, PP. 3592-3608, 2007.
- 19- Bailey W., Masson R., Raeside R. "Outsourcing in Edinburgh and the Lothians", *European Journal of Purchasing & Supply Management*. Vol. 8, PP. 83-95, 2002.
- 20- Akrami H and Karimi B, "Outsourcing, Evaluating the selected studies and provide a theoretical framework and systematic approach, A case study, The second conference on logistics and supply chain, 2005.
- 21- Talebi D and Mohammadkarimi I, "Effective Factors on Outsourcing" The fifth international conference on industrial Engineering, Iran Science and Technology University, 2006.
- 22- McIvor, R.T. Humphreys, P.K. and McAleer, W.E. "strategic models for the formulation of effective makes or buy decision". *Management Decision*. Vol. 35, No. 2, PP. 169-178, 1997.
- 23- Padillo, M.J. And Diaby, M. "A multiple-criteria decision methodology for the make-or-buy problem". *International Journal Of Production Research*. Vol. 37, No. 14, PP. 3203-3229, 1999.
- 24- Lonsdale, C. "Effectively managing vertical supply relationship: a risk management model for outsourcing". *Supply chain management: An international journal*. Vol. 4, No. 4, PP. 176-183, 1999.
- 25- Coman, A. and Ronen, B. "Production outsourcing: a linear programming model for the Theory-Of-Constraints". *International Journal of Production Research*. Vol. 38, No. 7, PP. 1631-1639, 2000.
- 26- Kulkarni, S.V. and Jenamani, M. "Make or buy: A case study at an India automobile company". *Strategic Outsourcing: An international Journal*. Vol. 1, No. 3, PP. 268-287, 2008.
- 27- Kraljic, P. (1983). "Purchasing must become supply management", *Harvard Business Review*, 61(5), 109-117.
- 28- Ghodsipour H, Analytic Hierarchical Process, Amirkabir University Publishing, 26- 1999.
- 29- Bryan Kethley, R. "Using Taguchi Loss Function to Develop a single Objective Function in a Multi-Criteria Context: A Scheduling Example", *International Journal of Information and management Sciences*. Vol. 19, No. 4, pp. 589-600, 2008.

- 30- Razmi J., Rabbani M., Rezaie K. and Karbasian S. (2005). "Introducing a decision support system for suppliers evaluation, selection and planning." *Journal of Faculty of Engineering*, Vol. 38, No. 5, pp. 693-708.

واژه‌های انگلیسی به ترتیب استفاده در متن

- 1- IDG
- 2- Business Process Outsourcing (BPO)
- 3- .Externalisation
- 4- Make or Buy
- 5- Integration/disintegration
- 6- Sub Contracting
- 7- Van Mieghem
- 8- Shaw and Fair
- 9- Gilley and Rasheed
- 10-Harkins
- 11-Levery
- 12-Meer-kooistra and Vosselman
- 13-Gavious and Rabinowitz
- 14-Weidenbaum
- 15-Ross
- 16-Capital Budgeting
- 17-Strategic Sourcing Model
- 18-Hui and Tsang
- 19-Park and Kim
- 20-Hafeez
- 21-Collectiveness
- 22-Uniqueness
- 23-Bailey
- 24-Local Priority
- 25-Overall Priority